

Parlajos neeilinio XXI suvažiavimo nubėrėtu naujojo septynmečio uždavinių vykdymas pareikalaus visos liaudies jėgų įtempimo, kūrybinės minties vystymo, greito ir ryžtingo dar pasitaikančių trūkumų ir klaidų šalinimo. Didelis vaidmuo kovoje už liaudies gerovės kilimą, už įmonių ir kolūkių darbo gerinimą tenka spaudai. Laikraštis, jei jis turi gausų neetatinių korespondentų tinklą, jei jo puslapiuose plačiai nušviečiamas pilnakraujis darbo žmonių — komunizmo statytojų gyvenimas, gali ir turi suvaidinti didelį vaidmenį.

Dabar kolūkiuose vyksta pavasario sėja. Tai reiškia, kad dedami pagrindai pirmųjų septynmečio metų gamybinėms užduotims įvykdyti. Rajono laikraščio pareiga — plačiai nušviešti sėjos darbus kolūkiuose, laiku pastebėti visus trūkumus, duoti atkirtį žalingoms delsoms nuotakoms. Redakcija sugebės šį uždavinį tinkamai atlikti tik gausaus aktyvo pagalba.

Daugelyje rajono kolūkių ir įmonių redakcija turi po 1—2, o kai kuriuose ir po 2—4 nuolat rašančius skaitytojus. Jie atlieka didelį darbą keldami aiškų pasitaikančias negeroves; jie negali ramiai žiūrėti į apsileidimo ir nerūpestingumo reiškinius, nes kaip tik jiems labiausiai rūpi įmonių ir kolūkių klestėjimas. Tai spaudos entuziastai, tvirtai tikį spaudos jėga, žiną, kad spauda padės jiems kovoti už septynmečio uždavinių įgyvendinimą.

Ir vis tik redakcijai rašo dar per mažai kolūkiečių ir darbininkų. Daugelis mano, kad rašyti į laikraštį gali tik aukšto išsilavinimo žmonės. Ką čia, girdi, aš rašysiu, jei ir žodį tinkamą sunkiai surandu, ir plunksną ranka sunkiai nuvaldo. Tai neteisinga.

GAMYBA PRADĖTA

Balandžio 13 d. „Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamykloje įvyko susirinkimas. Gamyklos direktorius J. Kazlauskas pranešė, kad nuo balandžio 15 d. numatyta pradėti gamybą. Darbininkai įsipareigojo pagaminti 150.000 plytų ir drenažo vamzdžių virš plano.

Darbininkai buvo supažindinti su darbo tvarka, paskirstymu ir darbo apsaugos taisyklėmis. Po to buvo sudaryta pirma pamaina rytojaus dienai. Balandžio 14 d. plytų-drenažo vamzdžių gamyklos įrenginiai buvo išbandyti, o balandžio 15 d. pradėta gamyba. Pirmoji pamainos užduotis įvykdyta — pagaminta 24.000 plytų.

J. Pūslis

TRUMPAI

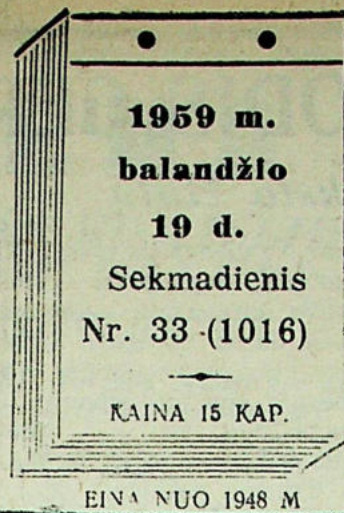
Puškinos vardo kolūkis šiais metais visus fermeje gaunamus vėselius augina. Vėseliai iš pradžių laikomi prie karolių, o po to juos prižiūri šėrikės ir melžėjos.

M. Davidonytė

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTUVINIS DARBAS

LITUOVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Sėja kviečius

„Puntuko“ kolūkio 1-ji brigada, vadovaujama Juozo Kučio, sėkmingai kovoja dėl pirmųjų septynmečio metų pavasario sėjos kokybiško atlikimo, dėl aukštų derlių išauginimo. Brigadoje traktorine sėjama kolūkiečiai Povilas ir Valentinas Vanagai jau pasėjo pirmuosius hektarus vėselinių kviečių.

„Puntuko“ kolūkio visos penkios brigados socializminiauja Gegužės Pirmosios garbei.

G. Markuckas

KORESPONDENTŲ POSTAS

ga mintis. Ne žodžiai ir brailas svarbiausia. Laikraštis kovingas darosi ne dėl sklandžių žodžių, o dėl naujų, ugningų minčių, tiesios, be išsisukinėjimų ir pagrazinimų kritikos. Taigi, jei rajono laikraštis turėtų kiekviename kolūkyje, kiekvienoje įmonėje po 4—6 neetatinius korespondentus, jei visi skaitytojai pranešintų redakcijai apie naujausius darbo laimėjimus ir nepraleistų nematytomis trūkumų, dar vis pasitaikančių įmonių ir kolūkių darbe, laikraštis taptų žymiai kovingesnis ir idommesnis.

LKP Centro Komitetui rekomendavus, įmonėse ir kolūkiuose kuriami korespondentų postai. Pagrindinis jų uždavinys informuoti redakciją apie visus darbo laimėjimus, pliekti brokdarius, tinginius, apsileidėlius. Pro korespondentų akis neturi praeiti nepastebėti nei laimėjimai, nei trūkumai.

Būtų labai gerai, jei į aktyvų spaudos darbą įsitrauktų kaimo komunistai, žemės ūkio specialistai, mokytojai, aktyviausi kolūkiečiai ir darbininkai. Šiame reikale redakcijai turi padėti pirminės partinės organizacijos.

Laikraštis — aštriausias ir taikliausias partijos ginklas. Jis taps dar taiklesniu, jei partinės organizacijos padės suburti gausesnį neetatinių korespondentų aktyvą, talkininkaus jo darbe.

Septynmečio uždutis kolūkiai sėkmingai vykdys tik tuo atveju, jei visos galimybės žemės ūkio produktų gamybai didinti bus tuojau atskleidžiamos ir įgyvendinamos. O tą pastebėti geriausia gali neetatiniai korespondentai.

Kur trumpa, ten trūksta

Kaip spėsime pasėti? — dėjuoja „Kibirkšties“ kolūkio pirmininkas Navikas.

Cia dirba tiksliai vienas traktorius. Kolūkis dar nebaigė arti dirvų. O kokius plotus sukultivuoti reikia!

Apsidžiaugęs traktorininkas Br. Atkočius atvarė iš Anykščių RTS suremontuotą traktorių DT-54 Nr. 81. Bet vos įvažiavo į dirvą, mašina sučiaudėjo ir sustojo. Visaip taisyte ją traktorininkas, bet jokios priemonės nepadėjo. Pasirodo, RTS blogai atreguliavo purkštuvus ir traktorių negali dirbti. Be specialių stendų jų sutvarkyti neįmanoma. Vėl reikėjo išardyti traktorių ir važiuoti į RTS. Dvi dienas tenai prasė-

dėjo traktorininkas, o kolūkyje — prikabinėtojas. Per tą laiką, dirbdami dviem pamainom, traktorininkai galėjo įdirbti apie 50 ha dirvų. Štai kokius nuostolius daro kolūkiui neapdairūs remontininkai!

RTS dirbtuvėse stovi ir kitas neatremontuotas kolūkio traktorius DT-54 Nr. 56. Jam trūksta vikšrų. Remonto stoties vadovai atidavė juos Zdanovo vardo kolūkiui, o kibirkštiečiams paskyrė „žvaigždutes“. Girdi, taip po lygiai daliname detales. O rezultatai: abu traktoriai nejudą.

Ar taip reikia padėti kolūkiams tokiu svarbiu sėjos metu?

S. ŠILAINIS

KOLŪKIETI!

Neleisk perdžiūti dirvai! Berk javą į žemę! Ankstyva sėja atsimokės gausiu derliumi!

Spartina sėja

Jono Billūno vardo kolūkio traktorininkas Juozas Zarskus ruošia žemę kukurūzams ir žaliajam konvejeriui. Kolūkyje jau pasėta daugiau kaip 20 ha mišinio žaliajam pašarui ir 3 ha sėklinio lubino.

Sėjos darbuose pirmauja II brigada, vadovaujama Jurgio Urbono. Šioje brigadoje jau pradėta ruošti žemę bulvių sodinimui. Brigada įsipareigojo išauginti aukštą kukurūzų derlių. Žemė kukurūzams patrešta mėšlu po 30 tonų į ha. Kolūkio valdyba davė nurodymus kukurūzų auginimo grandininkams Mykolui ir Jonui Panukėnams laiku paruošti kukurūzų pasėlių apsaugos priemones kaip ravėtuvus, kaupikus ir kt.

Kolūkyje gerai dera seradėlė. Jos čia sėjama pasėta 4 ha, o žaliajam pašarui mišinyje su avižomis apie 60 ha.

G. Valickas

Sėjos darbų pirmųjų žodis

Pernai pavasarį, kada reorganizavosi RTS, mes su kolūkio pirmininku nuvykom pirkti traktorių. Aprodėmums mechanikai savo turtą, o paškui juokdamiesi sako: „Nu, rašytą „kaduką“ turim, gal tas patiks? Vis gi geležies krūva“...

Apsisijūrėjome mažu su pirmininku tą „kaduką“. Tai vis dėlto buvo traktorius, o ne geležies krūva. Kiek per anksti jis buvo perkeliavęs į metalo laužą. Nupirkom. Kalnavo pigiai. O po poros mėnesių RTS dirbtuvėse atremontavom šį traktorių ir atvažiavom į kolūkį. Jis jo vairo sėdžiu jau antras pavasaris.

Šį pavasarį anksti pradėjome laukų darbus. Mes su pirmos brigados brigadinin-

ku Juozu Staniuliu kruopščiai aptarėme pavasarinį laukų darbų planą, sudarėme su prikabinėtoju darbo grafiką. Mūsų „kadukas“ ne-

planas ir mes jį įvykdysim. Prieš keletą dienų mano brolis, irgi traktorininkas, Rimas sako man:

— Nors tavo traktorius buvo murašytas į laužą, o vistiek palenktyniaukim. Jūs su mūsų brigada pirmoji baigs sėją. Sutinki?

Sutikau. Nors traktorius ne koks, bet nepasiduosiu. Mes dirvas ruošti jau baigėm, o brolėlis, girdėjau, dar gerokai darbo turi. Ką gi, palenktyniausim, pamatysim.

Dirvos sėjai paruoštos

(„Jaunosios gvardijos“ kolūkio traktorininko V. Sabalio pasakojimas)

nutyla ir naktį. Per nepilnas dvi savaites brigadoje paruošėme visas dirvas, skirtas vasarinių kultūrų sėjai, gerai įdirbome žemę kukurūzams. Esant palankiam orui, iki Gegužės Pirmosios baigsime grūdinių sėją — toks mūsų

GERAS ŽODIS GERUS DARBUS GIMDO

Žmogus trokšta žinių

Melėnų kaime gyvena tokie kolūkietis Vladas Kazlas. Neturėjo žmogus nei hektarų, nei savų namų. Ujo ir stumdė jį buožės nuo mielosios vaikystės. Bet sunkus gyvenimas neužtemdė jo proto. Ir senas pasiliko jis smalsus, aistringas mylėtojas naujų ir pažangių dalykų.

Ziūrėk, koksai jaunuolis ar mergina atvažiuoja iš miesto, kur mokslus eina ar šiaip gyvena. Tuoju Kazlas aplanko kaimyną.

— Kas girdėti mieste? — teiraujasi jis. — Kaip tarybinė dangaus raketa skrieja? Ar naujų sputnikų nepaleido?

Su kokių įdomumu kolūkietis klausosi pasakojimų apie atominę energiją, apie elektrą, apie naujas mašinas! Ne aklas jis radiotechnikos ir elektros srityse. Dar pokario metais, kai radijas buvo naujiena kaime, Kazlas pats įsitaikė detektorinį radijo imtuvą. Į jo gryčią susirinkdavo kaimynai paklausti žinių apie naują tarybinį gyvenimą Lietuvoje.

Paprasto kolūkiečio domėjimasi technika nusako tokie dalykai. Be niekieno pagalbos Kazlas pats buvo padaręs vėjinį malūną. Būdamas nebe jauno amžiaus, jis išmoko valdyti traktorių, įsisavino kalvio amatą.

Ne viskas paprastam kolūkiečiui aišku. Iš kur jis gali sužinoti, kaip veikia atominė elektrinė, kas tai per sustvėrimas atomas, jeigu vos pasirašyti savo pavardę mo-

ka? Ne vienas jis toksai. Nieko jau nepadarysi — tokia buvo buržuazinė santvarka, kad darbo skruzdėi mokslas buvo neprieinamas. Senesnio amžiaus žmonės liko neraštingi. Bet jie nuolat domisi pasaulio gyvenimu.

Trumpą pokaichio valandėlę, žiūrėk, susėda kolūkiečiai ant ežios ar pievutės ir užsimezga gyvas kolūkietiškas pašnekėsys.

— Antanai, — kreipiasi kuris nors į Sližį, — kai tu raštingas, papasakok, ką dabar laikraščiai rašo.

Ir palinksta galvos viena prie kitos. Net Broniaus Zadvičiaus anekdotų niekas nebeklauso. Kaip įdomu išgirsti žinias apie Vokietijos suvienijimą, apie įvykius Artimuosiuose Rytuose, apie Daleso atsistatydinimą iš valstybės sekretoriaus posto.

— Na, o kaip gyvens žmonės prie komunizmo? — kažkas pasidomi.

— Sako, pinigų nebebus, — pradeda pasakoti vienas.

— Gyvenvietėse gyvensime. Valgyklos bus kolūkiuose, — įsiterpia antras ir tuoju nutyla.

Nelengvai suprantama šiems žmonėms, kokia bus komunistinė visuomenė, kaip toliau vystysis kolūkinė santvarka. Kolūkiečiai pradeda spėlioti, pasitaiko įvairiausių gandonešių, šmeižikų, iškraipomi faktai, tikroji dalykų esmė.

Kolūkiečiai trokšta paaiškinimų, kolūkiečiai trokšta žinių...

žinoma, kad kuo daugiau bekonų nupenės kolūkis, tuo turtingesnis darbadienis bus. Be reikalo kolūkiečiai baidosi sudaryti sutartis dėl kiaulių penėjimo. Sis būdas kol kas silpnam kolūkiui padės sustiprėti ekonomiškai. Kai kolūkis išstatys pastatus, apsirūpins reikalingomis maši-

nomis, tada bus darbas lengvesnis, ir susidarys pagrindas turtėti visuomeniniam ūkiui.

Dažnai kolūkiečiai meta bėdą kolūkio vadovams, kad tuo ar kitu dalyku nesirūpina. Bet nepagalvoja, ką jie padarė, kad negerovės būtų laiku pašalintos. Stai nuo

Kur jūs, agitatoriai?

Nestinga inteligentijos „Ažuolo“ kolūkyje. Čia gyvena ir dirba mokytojai, kultūriniai įstaigų darbuotojai, kolūkio kontoros personalas. Netoli Skiemonių vidurinė mokykla. Kiek jinai daug galėtų padėti! Ar negalima būtų suorganizuoti vakarus mokslo populiarizacijos temomis? Mokytojai papasakotų kolūkiečiams apie tarybinės technikos laimėjimus, paprastą kolūkietišką kalbą, išaiškintų jos paslaptis, pakalbėtų tarptautiniais klausimais.

Deja, mūsųose įprasta taip. Sušaukiami kolūkiečiai, ateina lektorius, na, ir pradeda skaityti ilgiausią paskaitą, išmargintą įvairiausiais įmantriais posakiais ir mažai išsilavinusiems kolūkiečiams nesuprantamais žodžiais. Agitatoriai ir lektoriai tu-

rėtų lankytis brigadose, su kolūkiečiais kalbėtis ne paskaitomis, o gyvais žodžiais. Tada jie paklaus, kas nežinoma, kas neaišku. Ne tik mokslo ir tarptautinėmis temomis reikalingi pašnekėsiai. Kolūkiečiams reikia išaiškinti, ką jie turėjo vakar, kaip gyvena šiandieną. O pasikeitimų įvyko daug.

Visi vietiniai gyventojai pamena, kai visoje apylinkėje tikėtai vienas Melėnų Ramoška turėjo radiją. Būdamas, sekmadieniais susirenka žmonės lyg kokio stebuklo klausytis. O dabar beveik kas antro kolūkiečio namuose groja radijas. Ar galėjo tokie žemdirbiai, kaip Jonas Krikštonis, Juozas Krikštonis, Kapčių šeima svajoti, kad jų vaikai bus mokyti? Dabar nėra to kiemo, ku-

praeitų metų išgulėjo po sniegu keli hektarai brigados linų. Jie supuvo. Dabar kolūkiečiai kaltina grandininką, brigadininką, valdybą... Aišku, vadovai kalčiausi. Bet kur jūs buvote, kolūkiečiai? Reikėjo taip prigriebti tuos vadovus, kad jie tuoju būtu ėmęsi organizuoti visus žmonių darbus.

Kolūkietis turi žinoti: kas kolūkio, tas ir jo.

rio jaunieji piliečiai nesimokyti vidurinėje ar aukštojoje mokykloje. Ar ne turtinčiau gyvena buvusių biednių Juozo Jogėlos, Jono Sližio, Antano Zadvičiaus, Petro Niauros šeimos? To niekas nepaneigs. Kolūkinė santvarka prikėlė juos iš skurdo.

Žinoma, dar daug nesklaidumų kolūkyje pasitaiko, dar ne viskas lyg ledu slysta. Išaiškinti kolūkiečiams, kad nuo jų darbo viskas priklauso, mobilizuoti juos partijos uždavinių įgyvendinimui, — toks vietos agitatorių uždavinys.

R. Eidukaitė,
S. Silainis

„Ažuolo“ kolūkis,
pirmoji laukininkystės brigada

Tu — kolūkio šeimininkas

— Kodėl daugiau už darbadienius nebeduodate? — šūkavo kolūkiečiai valdybai kolūkio ataskaitiniame susirinkime.

— Dalį pinigų paliekame

paršeliams pirkti, — paaiškino pirmininkas J. Ragaišis.

Nesąmoningesnieji net paskleidė gandus, kad valdyba pinigų nuvogusi. Bet retas pagalvojo apie rytdieną. Juk

LKP RAJONO KOMITETE

Dėl priemonių visuomeninių karvių bandai padidinti rajono kolūkiuose

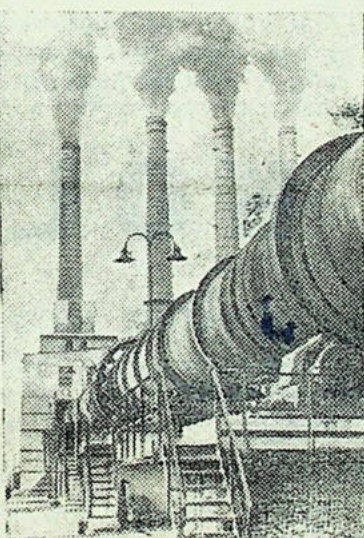
LKP rajono komiteto biuras, apsvaustęs klausimą dėl priemonių visuomeninių karvių skaičiui padidinti rajone, pažymi, kad „Kibirkšties“, J. Biliūno vardo, „Žalgirio“, „Diktaro“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose nesirūpinama visuomeninės gyvulininkystės vystymu, mažai laikoma karvių 100 ha žemės naudmenų. Taip „Kibirkšties“ kolūkyje 100 ha naudmenų laikoma tik 4,4 karvės, „Žalgirio“ — 5,5, J. Biliūno vardo — 5, „Diktaro“ — 5,9 karvės. Šių kolūkių valdybos, gyvulininkystės fermų vedėjai lėtai sudarinėja kontraktacijos sutartis dėl stambųjų raguočių prieauglio išauginimo visuomeninėms karvių bandoms papildyti. Pasitaiko atvejų, kai stambųjų raguočių prieauglis — telyčaitės yra parduodamos turguje ir tuo daroma didelė žala kolūkių ekonomikai.

Partijos rajono komiteto biuras, apsvaustęs „Tiesoje“ patalpintą straipsnį „Verselį dėkite, kur norit...“, faktus pripažino teisingais ir numatė visą eilę priemonių susidariusiai nenormaliai padėčiai ištaisyti.

Partijos rajono komitetas priėmė dėmesin „Žalgirio“ kolūkio pirmininko drg. Žižmaro pareiškimą, kad metų pabaigoje šis kolūkis 100 ha žemės naudmenų laikys 8 karves. „Kibirkšties“ kolūkio pirmininkas Navikas už prileistus rimtus trūkumus organizuojant kolūkinę gamybą ir nesirūpinimą visuomeninės gyvulininkystės vystymu griežtai nubaustas ir įpareigotas visuomeninių karvių skaičių padidinti taip, kad šių metų gegužės 1 dieną 100 ha žemės naudmenų būtų laikomos 5 karvės, birželio 1 d. — 6 ir liepos 1

d. — 7 karvės. J. Biliūno vardo kolūkyje liepos 1 dieną 100 ha žemės naudmenų turi būti laikomos 7,5 karvės. Kolūkių valdyboms rekomenduojama sudarinėti kontraktacijos sutartis su kolūkiečiais dėl stambųjų raguočių prieauglio išauginimo. Pasklų aprūpinti karves gerais pašarais, kolūkių valdyboms rekomenduojama žymiai daugiau sėti mišinių, aukštu agrotechnikos lygiu pasėti kukurūzus.

Partijos rajono komitetas įpareigojo rajono DZDT vykdomąjį komitetą pasiūsti grupę žemės ūkio specialistų suteikti šiems kolūkiams praktinę paramą vietoje. Kolūkių valdybos privalo griežtai kontroliuoti, kad stambųjų raguočių prieauglis nebūtų pardavinėjamas turguje, kad šio prieauglio sąskaita nuolat didėtų kolūkių visuomeninių karvių skaičius.

STALINGRADO SRITIS. Sebrakovo cemento fabriko kolektyvas kovoja dėl komunistinio darbo kolektyvo vardo. Per sausio ir vasario mėnesius įmonė pagamino keletą tūkstančių tonų viršumplaninės produkcijos.

Gerali dirba laboratorijos instrumentinėje komjaunuolė Larisa Cmilj. Ji į įmonę atėjo baigusi vidurinę mokyklą. Dabar ji dirba ir mokosi Maskvos industrinio universiteto neaktivaizdinto skyriaus IV kurse.

Nuo traūkosei kairėje — Larisa Cmilj darbe. Dešinėje — Sebrakovo cemento fabriko vaizdas.

MŪSŲ ATASKAITA SKAITYTOJAMS.

Kiekvieną dieną atsilankęs į redakciją laiškanesys iš savo krepšio išima pluoštelį laiškų, adresuotų redakcijai. Rašo kolūkiečiai ir kaimo inteligentai, įvairių sričių specialistai ir darbininkai. Rašo apie laimėjimus, kuriais džiaugiasi darbo žmonių kolektyvai, apie didžiulius septynmečių užmojus ir apie trūkumus bei klaidas.

Neseniai „Kolektyviniame darbe“ buvo išspausdintas skaitytojo iš P. Cvirkos vardo kolūkio F. Siaučiuolio reportažas. Jame rašoma apie džiugius dalykus, apie tai, kaip gražėja kolūkiečių buitis, kaip kaimo darbo žmonės organizuoja savo kultūros namuose saviavoklos vakarus, kaip plinta naujojo gyvenimo šviesa.

O štai skaitytojas J. Pavarėnas iš J. Biliūno vardo kolūkio parašė laišką, smerkiantį beširdišką Rudoko elgesį su savo motina. Tai

reikia, kad skaitytojui jau ne vis vien, kaip gyvena ir elgiasi kaimynai. Jam rūpi ne tik tai, kiek kolūkis ar įmonė pagamina produkcijos, bet ir kaip, kokiomis mintimis, kokiais siekliais gyvena kaimynai.

Minėtą laišką išspausdinus, buvo kreiptasi į Ramaškonų apylinkės tarybą. Tarybinės valdžios atstovai ištyrė padėtį, griežtai pasikalbėjo su Rudoku, ir senutės motinos teisės buvo apgintos.

Skaitytojai J. Bulota, B. Karvelis ir P. Kavaliauskas iš „Bolševiko“ kolūkio laiške redakcijai pageidavo, kad prie vieškelio, vedančio į minėtą kolūkį, būtų atidaryta autobusų sustojimo vieta. Redakcija šiuo klausimu kreipėsi į Vilniaus keleivių susisiekimo kontorą. Direktoriaus pavaduotojas drg. Bielikovas pranešė, kad kolūkiečių pageldavimas patenkintas.

DEPUTATO DIENA

Daugiau kaip 370 rajono, miesto, apylinkių Tarybų deputatų ketvirtadienį susirinko į Anykščių Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos salę. Čia įvyko pirmoji rajono deputatų diena. Pranešimą apie vietinių Tarybų uždavinius komunizmo statyboje padarė rajono DZDT vykdomojo komiteto pirmininkas drg. A. Ramanauskas.

Zemiau spausdiname deputatų pasisakymus.

Rinkėjų priesakai — svarbiausia

(Iš Anykščių miesto Tarybos deputatės drg. Kutraitės pasisakymo)

Kiekviena kartą, kuomet liaudis renka savo atstovą į Darbo žmonių deputatų tarybą, ji išreiškia ne tik didelį pasitikėjimą, bet ir duoda konkrečius, gyvenimiškus pasiūlymus, reiškia pageidavimus, kuriuos deputatas turi įgyvendinti ir kuriais jis turi vadovautis visoje savo veikloje. Man ne kartą tenka betarpiškai susidurti su rinkėjais. Skirtingų profesijų, amžiaus ir išsilavinimo žmonės ateina su prašymais padėti išspręsti buto, darbo, statybos klausimus, pageidauja pagerinti prekybos, kultūros įstaigų darbą, sig-

nalizuoja apie esamus trūkumus ir reikalauja juos pašalinti. Aš, kaip deputatė, visuomet stengiuosi patenkinti visus savo rinkėjų pageidavimus, per Tarybą ar miesto vykdomąjį komitetą įgyvendinti jų priesakus. Po to laišku atsakau rinkėjui. Taip dirbant, kyla deputato autoritetas ir jo reikšmė mūsų gyvenime.

Matydami deputato rūpinimąsi jų reikalais, darbo žmonės kreipiasi į jį ne tik su įvairiais skundais, o ir su pageidavimais, pasiūlymais, kurie dažnai būna naudingi visiems.

NUOLATINĖS KOMISIJOS — VIETINIŲ TARYBŲ PAGALBININKAS

(Iš Skiemonių apylinkės DZD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininko drg. A. Mazgelio pasisakymo)

Kilnus ir garbingas liaudies deputato vardas, didžioji ir atsakingoji pareiga vadovaujant apylinkės, kolūkių kultūrinei-ūkinei statybai, rūpinantis savo rinkėjų priesakų įgyvendinimu. Kaip gi Skiemonių apylinkės DZD Tarybos deputatai, vykdomasis komitetas dalyvauja šitame darbe?

Kaip parodė įvykusi naujojo šaukimo pirmoji sesija, Skiemonių apylinkės deputatai pilnai gali įgyvendinti savo rinkėjų priesakus. Dauguma deputatų jauni, bet energingi, aktyvūs. Stai sveikatos apsaugos ir gerbūvio nuolatinė komisija. Jai vadovauti buvo patikėta jauni deputatai, pirminės komjaunimo organizacijos sekretorei drg. Danutei Leo. navičiūtei. Mergina iš karto ėmėsi darbo. Kaip deputatė ir kaip komjaunuolė ji rūpinasi, kad gražėtų ir augtų

miestelis, jo gatvės, kad būtų kovoje apylinkėje už švaros palaikymą, kad jaunimas ir visi apylinkės žmonės gyventų sveiką, kultūringą gyvenimą. Į šią veiklą ji pritraukė ir vietos komjaunuolius-aktyvistus, ir inteligentus, ir eilinius kolūkiečius. Jos pasiūlymu organizuojamos talkos miesteliui apželdinti, naujam sodeliui įrengti.

Neblogai pas mus dirba kultūros-švietimo nuolatinė komisija. Jos pastangomis vykdomojo komiteto posėdyje buvo apsvaistytas vienos kultūros namų darbas. Posėdyje nuolatinių komisijų nariai iškėlė mintį sudaryti agitmeninę brigadą, kuri savo aštriomis intermedijomis, kupletais pliektų apsilaidėlius ir tinginius, keltų visas negeroves, kovotų už tvarką visose apylinkės gyvenimo srityse. Visi vykdomojo komiteto nariai pritarė šiai vertingai iniciatyvai, ir dabar šitokia brigada sudaryta. O gegužės mėnesio pradžioje su savo koncertais ji pasirodys apylinkės kolūkių brigadose, aplankys ir gretimų apylinkių kolūkiečius.

Nuolatinės komisijos — tikras ir geras vietinės Tarybos pagalbininkas. Tinkamai organizavus jų darbą, kiekviena apylinkė gali pasiekti puikių rezultatų vadovaujant pilnakraujam apylinkės gyvenimui. Tik reikia vykdomiesiems komitetams vadovauti, mokyti šių komisijų narius.

ūklečiai, ką jie konkrečiai pasiūlė tam, kad naujojo septynmečio užduotys būtų greičiau įvykdytos, kokius trūkumus nagrinėjo.

Skaitytojų laiškų sriautas stiprėja. Redakcija stengiasi ir ateityje stengsis visus savo aktyvo laiškus ir kritines pastabas atspausdinti, kovos, kad visi nurodyti trūkumai būtų pašalinti.

Reikalinga prekė

Keliai baigia džiūti. Dviratininkai paruošė pavasariui dviračius. Bet daugelis važinėti negali, nes susidėvėję padangos.

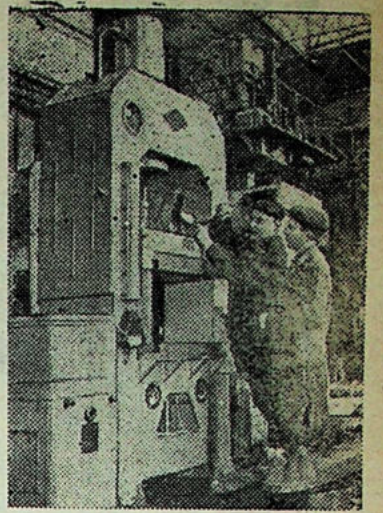
— Teks naujas nusipirkti, — nusprendė ne vienas.

Bet pasirodo, kad įsigyti padangas ne toks paprastas reikalas.

— Pirkit vaikiškam dviračiui, — siūlo P. Cvirko vardo kolūkyje esančios krautuvės darbuotojai.

— Bet man nereikia.

— O kitokių neturim.

ORENBURGAS. Naują darbo pergale pasiekė „Hidropreso“ įmonės kolektyvas pirmųjų septynmečio metų pradžioje: pradėta serijinė 100 tonų pajėgumo hidraulinių presų plastmasės presavimui gamyba.

Naujos markės „P-474“ presas pranešėnis už tos pat markės ankstesnį presą tuo, kad jis pusantro karto lengvesnis, mažesnis, su pusiau automatiniu valdymu.

Nuotraukoje: gamybos pirmūnai šaltkalviai-surinkėjai G. G. Rogožinas (dešinėje) ir P. M. Evsejevas surenka presą „P-474“.

B. Klipnecerio (TASS) nuotr.

Mūsų medžiagos pėdsakai

„STEBUKLINGAS SIUREBLYS“

Taip pavadintame feljetone, išspausdintame „Kolektyvinio darbo“ Nr. 28 (1011), buvo rašyta, kad Anykščių RTS mechanikas Petniūnas paėmė iš „Pergalės“ kolūkių siurblių, pataisė jį ir atidavė Puškino vardo kolūkiui, už tai pareikalavęs 32 kiet. metrių malkų, kurias pasidalino su Juodka.

Pranešu, kad feljetone išdėstyti faktai pasitvirtino. Siurblys grąžintas „Pergalės“ kolūkiui, o Puškino vardo kolūkiui — pinigai už siurblių iš RTS sąskaitos. Petniūnas ir Juodka nubauti. Už malkas jie atsiskaitė su kolūkiu asmeniškai.

E. NOVİKAS
Anykščių RTS direktorius

Vaikai — visų mūsų džiaugsmas

(Iš Svėdasų apylinkės Tarybos deputatės drg. Mažeikienės pasisakymo)

Vaikai, tie gležni ir jautrūs žaliuojantieji pumpurai — mūsų pasididžiavimas, mūsų ateitis, mūsų džiaugsmas. Kam, kam, o jėms tai tikrai teks gyventi ir dūbtai būsimoje komunistinėje visuomenėje. Todėl kiekvienam iš mūsų aišku, kad vaikų auklėjimu, mokymu privalo rūpintis ir domėtis ne tik mo-

kytojai, ne tik tėvai ar globėjai, bet ir visa visuomenė, ypatingai deputatai.

Svėdasų apylinkės DZD Taryba atliko nemažą ir tikrai svarbų darbą įgyvendinant visuotinę privalomą septynerių metų mokslo įstatymą, kovojant už visų moksleivių lankomumą, pažangumą ir drausmę. Sie klausimai

ne kartą buvo svarstomi sesijose ir vykdomojo komiteto posėdžiuose, juos keldavo ir kultūros-švietimo nuolatinė komisija. Todėl ne kiek nuostabu, jei ir rezultatai džiugūs.

Ateityje mes dar atkakliau kovosime, kad mokymo įstaiga būtų tikra ne tik mokslo žinių šventovė, bet ir puiki tarybinio gyvenimo mokykla.

rajoninės ligoninės vyr. gydytojas drg. Sinkūnas.

Bet yra tokių įstaigų vadovų, kurie į skaitytojų kritinius signalus žiūri abejingai arba atsako formaliai, neįsigilina į reikalo esmę. Taip daro kultūros skyriaus vedėjas drg. Judickas. Į daugelį skaitytojų kritinių pastabų kultūrinių įstaigų adresu drg. Judickas atsako stereotipiniu: „pareikštas papeikimas“, „atleistas iš darbo“ ir pan. O kad nuo tokių priemonių darbas nepagerėja, drg. Judicko, atrodo, neįsijaudina. Paskutiniuoju metu kultūros skyrius iš viso nebeatšakinėja į kritinius straipsnius ir laiškus.

Netirla persiųstų skaitytojų skundų ir rajono žemės ūkio inspekcija.

Redakcija gavo ir pasiuntė Svėdasų kaimo vartotojų kooperatyvui net kelintą laišką, kuriame skaitytojai pakartotinai reikalauja atidaryti krautuvę kolūkyje „Už taiką“. Bet, apart biurokratinio atsirašinėjimo, Svėdasų ko-

operatininkai nieko nenuveikė.

— O kaip gi su likusiais 226 laiškais, — paklaus skaitytojas. — Kodėl gi jie nepateko į laikraštį?

Apie tai reikia pakalbėti.

Redakcija gauna daug laiškų pavėluotai. Apie rinkimus buvo gauta net keliolika laiškų už savaitės po rinkimų dienos. Suprantama, kad jie į laikraštį nepateko. Nemažai gaunama laiškų apie kinofilimų demonstravimą, apie mokyklose vykstančius saviveiklos vakarus. Žinoma, visų jų redakcija panaudoti spaudai negali. Atrenkami būdingiausi, kuriuose apie ką nors naujo pasakojama. Nepatenka į laikraštį ir daugelio kolūkių susirinkimų aprašymai. Reikalas tas, kad susirinkimas kolūkyje, kaip ir filmo demonstravimas, ne naujiena. Rašant tokios rūšies laiškus, skaitytojai turėtų pabrėžti ne patį faktą, kad įvyko susirinkimas, bet apie ką naujo kalbėjo kol-

Daug įvairių laiškų ateina į redakciją. Per pirmuosius tris šių metų mėnesius redakcija gavo 596 laiškus, iš kurių 338 išspausdinti „Kolektyviniame darbe“, o 32 nuorašai buvo pasiūsti atitinkamoms įstaigoms, paprašyta patikslinti faktus vietoje ir ryžtingai išgyvendinti trūkumus. Džiugu pažymėti, kad į skaitytojų kritinius signalus vis jautriau ir operatyviau reaguojama. Visuomet kruopščiai, greit atsako į skaitytojų kritinius signalus ir patenkina jų pageidavimus Skiemonių apylinkės taryba.

Apylinkės vykdomojo komiteto pirmininkas Mazgelis ir deputatai supranta, kad už kiekvieno laiško yra gyvas žmogus, kuris, pastebėjęs trūkumus, negali jų nutylėti, supranta, kad tik bendralaudinė kova už įmonių, įstaigų ir kolūkių darbo gerinimą ir tobulinimą padės greičiau sukurti šviesią ir pertekusią rytdieną.

Jautriai ir rimtai gilinasi į skaitytojų pageidavimus

Tikriname pasiruošimą rajoninei Dainų šventei

KAD DARNIAI DAINA SKAMBĖTŲ, KAD ŠOKIS BŪTŲ GYVAS

1. Dirbti ir linksmintis moka

Kolūkiečiai Onai Balaišienel neseniai suėjo šešiasdešimt metų. Bet retas kas pralengs ją darbe. Moteris ne tik dirba laukuose, o ir noriai dalyvauja meninėje saviveikloje. Kartu su jaunosiomis kolūkietėmis Marcele Kutkaite, Maryte Simonavičiute, Vida Kemekyte jį dainuoja kolūkių chore. Dainą čia mėgsta ir senai, ir jauni žmonės. Po 5–6 kilometrus į repetitijas vaikšto mokytoja Liuda Merkytė, kolūkiečiai Alvinas Raščutė, Donas Baronas ir kiti. Kolūkių mišriaime chore dainuoja 28 žmonės. Saviveiklininkams vadovauja Svėdasų vidurinės mokyklos mokytojas L. Pilkauskas. Choristai uoliai mokosi rajoninės Dainų šventės repertuarą. Dauguma dainų jau gražiai skamba.

„Lenino keliu“ kolūkių valdyba labai rūpinasi menine saviveikla. Šiemet ji paskyrė 18 tūkstančių rublių tautiniams rūbams, įvairiems instrumentams ir kitiems reikmenims išlaidų.

Kolūkių scenoje ne vien daina skamba. Vietos mokytojo J. Gaudžio iniciatyva suorganizuota kaimo kapela. Kolūkių nupirko pučiamuosius instrumentus ir sudarė 13 žmonių orkestrą. Jam vadovauja senas muzikos mėgėjas Petras Janušonis. Ruošdamiesi rajoninei Dainų šventei, iš Vilniaus filharmonijos saviveiklininkai atsivežė orkestrinių kūrinių galdas. Dabar vakarais jie mokosi naujų maršų.

Tautinių šokių ratelis, kuriame šoka 8 poros, taip pat ruošia repertuarą. Su šokėjais sėkmingai dirba mokytoja V. Kiškytė.

Aplankę „Lenino keliu“ kolūkių saviveiklininkus, išsivežėm tikrai šiltus ir malonius įspūdžius. Pagalvojome, kad meninė saviveikla taip turėtų rūpintis visų kolūkių valdybos. Žinoma, ne visi rajono kolūkiai turtingi paskirti tiek daug lėšų saviveiklai. Bet šiam reikalui skiriami pinigai kai kur panaudojami ne pagal paskirtį. Retai kolūkių valdybų posėdžių darbotvarkėje įrašomi kolūkiečių idėjinio auklėjimo klausimai. Pamištinama, kad žmogus ne tik duoda ir mėsą sotos. Geras saviveiklininkas pasirodymas praturtina žmogaus dvasinį pasaulį, padeda suprasti sudėtingus gyvenimo reiškinius. Be to, saviveikla atitraukia žmones nuo blogų papročių — girtavimo, chuliganizmo, įprasmina turiningą laisvalaikį.

Niekuo nepapeiksl „Pergalės“, Mičiurino vardo, „Draugystės“ kolūkių valdybų. Jų vadovaujami visuomeniniai ūkiai gauna milijonines pajamas. Bet meninė saviveikla šiuose kolūkiuose vystoma nepatenkinamai. Ar negalėtų turėti chorą, orkestrą ar gerą kapelą toksai „Draugystės“ kolūkis? Ir čia scenos mėgėjų nestinga. Reikia tiksliai, kad kolūkių valdyba padėtų jiems materialiai, sudarytų kolūkiečiams sąlygas dalyvauti saviveikloje.

Panevėžiečių spektaklis

Anykščiuose lankėsi Panevėžio dramos teatras parodė Eduardo de Pilippo trijų veiksmų komediją „Mano šeima“.

Spektaklio žiūrėjo apie 400 anykštėnų.

A. Kalibatas

Žiūroval patenkinti

„Pergalės“ kolūkių Kultūros namų saviveiklininkai su dideliu pasisekimu suvaidino 3-jų veiksmų komediją „Raisio velnias“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos „Anykščiai“ klube. Šokiams grojo kaimo kapela. Salė buvo pilnutėlė žmonių.

P. Juselis

Darbas su spalvukais

Anykščių I-os septynmetės mokyklos kai kurie pionieriai vadovauja spalvukų grupėms. VIIa klasės pionierė Frosė Sokolovaitė moko I-osios klasės spalvukus deklamuoti eilėraščių, dainuoti, šokti liaudies

šokius. Sokolovaitės pavyzdžiu seka ir I-osios pionieriai.

Kitų pionierių mokomi mažieji draugai spalvukai irgi daug ko išmoko.

R. ILIŠKAITE

Anykščių I-os septynmetės mokyklos mokinė

Salų sportininkai Svėdasuose

Svėdasų vidurinės mokyklos stadione įvyko draugiškos krepšinio ir tinklinio varžybos tarp Salų žemės ūkio technikumų ir vietos sportininkų.

Žymiai pajėgesni svėdasiečiai laimėjo abu susitikimus: krepšinio — rezultatu 56:24 ir tinklinio — 2:0.

V. Merkys

Šių metų vasarą Niujorke atidaroma paroda „Tarybų Sąjunga“. Joje bus demonstruojami eksponatai, rodą pramonės, žemės ūkio, transporto, ryšių, o taip pat mokslo, meno, kultūros, liaudies gerbūvio kilmą TSRS. Ekspozitus būsimai parodai ruošia ir Kijevo šilko kombinato kolektyvas.

Nuotraukoje: dailininkai (iš kairės į dešinę) M. N. Gribova, T. V. Moroz, A. D. Vovčenko ir darbuotoja R. N. Ceskaja aptaria naujus šilko audinių raštus.

N. Seliučenko (TASS) nuotr.

2. Neprekiuoti svetima garbe

Paklaustas, kaip ruošiasi rajoninei Dainų šventei, Svėdasų kultūros namų direktorius J. Abromaitis paaiškino:

— Choras repetuoja. Tautinių šokių ratelį turime.

Bet, pasikalbėjus su choro vadovu mokytoju L. Pilkausku, paaiškėjo ne visai normalus reiškinys. Chore, kuriame dalyvauja tiksliai 20 žmonių, dainuoja vos 3 įvairių specialybių žmonės.

Visi kiti — vietos vidurinės mokyklos mokytojai. Žinoma, nieko blogo, kad tokia inteligentijs prisideda prie meninės saviveiklos išvystymo. Tai netgi labai sveikintinas dalykas. Tačiau kultūros namų direktoriui J. Abromaitiui ir meno vadovei B. Zabulionienei tenka padaryti rimtus priekaištus, kad į saviveiklininkų būrį nepakviečia vietos kolūkiečių, medicinos darbuotojų, melioracijos stoties tarnautojų ir darbininkų. Choro atliekamos dainos skamba „skystai“, nes trūksta dainininkų. Čia nieko nepagelbės vadovo L. Pilkausko geros pastangos.

Kultūros namai galėtų turėti styginį orkestrėlį, kapelą. Pats J. Abromaitis pripažįsta, kad muzikantų Svėdasuose nestinga.

— Tiksliai instrumentų neturim, — skundžiasi jisai. — Iš kur jiems lėšų gausi?

Būkstavimas be jokio pagrindo. Reikia ruošti idomias programas, su kuriomis saviveiklininkai galėtų pasirodyti kolūkiuose, rajono centre. Už surinktus pinigus galima būtų prisi-pirkti įvairiausių instrumentų. Taip daro daugelis kultūrinių įstaigų. Žinoma, tik nereikia tingėti.

Nesiruošia rajoninei Dainų šventei ir Debeikių kultūros namai. Čia nerepetuoja choras, tautinių šokių ratelis. Matyt, kultūros namų darbuotojai prapato, kad Dainų šventėje jų vardu pasirodytų vietos vidurinės mokyklos mokytojai. Šitaip būdavo

ankstesniais metais. Žiūrėk, paskelbiama, kad programą atliks Debeikių kultūros namai, o žali-oje vejoje pasirodo tik mokytojai. O kur kolūkiečiai, kiti

vietos inteligentai? Su jais juk daugiausia reikia dirbti, žinoma, nepalikant ir mokytojų nuosalyje.

3. Ar ne geriausia taip?

— Vadovo neturime. Kas mus moks? — skundžiasi Anykščių miesto įmonių ir įstaigų darbuotojai.

Vien dėl šio trūkumo nėra chorų ir tautinių šokių ratelių „Spartako“ fabrike, raikoposungoje, ligoninėje. Čia niekas negalvoja apie ruošinąsi rajoninei Dainų šventei. Žinoma, kad muzikos specialistų trūksta visur. Vadinas, reikia ieškoti kitos išeities. Ar ne geriausia būtų visus miesto meno saviveiklos ratelius sujungti į vieną kolektyvą? Šiai minčiai pritaria ir raikoposungos vadovai, ir dauguma medicinos darbuotojų. Apie šį reikalą turi rimtai pagalvoti rajono kultūros skyrius ir kitos organizacijos. Mes turime rūpintis ne tik saviveiklos būrelių skaičiumi, o labiausia stengtis, kad chorų ir tautinių šokių ratelių pasirodymai būtų meniškai, kad patenkintų žiūrova gyvais šokiais ir dainomis. Kas iš to, kai iš estrados sklinda nesutartinai dainininkų balsai ar žali-oje vejoje strapalioja neparuošti šokėjai. Mes manome, kad ne vienas dainininkas ir geras šokėjas neatsisakys ateiti į bendrą kolektyvą. Kokios įstaigos ar

įmonės darbuotojai bebūtų, vis viena jie kovos už bendrą anykštėnų garbę. Čia išsprendtų ir meno vadovo problema. Už darbą jam apmokėtų Anykščių kultūros namai, kurie sutinka būti bendro meninio kolektyvo organizatoriumi. Be to, tokiu geru paruoštam kolektyvui ne gėda būtų pasirodyti ir už rajono ribų.

Iki rajoninės Dainų šventės liko du mėnesiai. Bet ligi šiolei ne vienas saviveiklos kolektyvas, išskyrus Svėdasų ir Anykščių vidurinės mokyklos ir „Lenino keliu“ kolūki, neruošia šventės repertuaro. Tas kelia nerimą, kad rajoninė Dainų šventė gali praeiti labai nekokybiškai. Reikia taikyti rimtas priemones, kad trūkumai būtų kuo greičiausiai pašalinti.

Reido brigada:

J. GINDRENAS

Anykščių kultūros namų direktorius

Z. MIKSYS

Rajono vykdomojo komiteto

vyr. inspektorius

Alf. BRIEDIS

„K. d.“ koresp.

Smuikininkas

Sakoma, kuo senesnis smuikas, tuo darniau skamba jo stygos. Tokio seno instrumento Juozui Matuliauskiui gali būti kas pavydėti. Jo smuikas padarytas 1735 metais. Kiek daug jis papasakotų, kad prabiltų žmogaus balsu! Gaudžios jo melodijos apverkę sunkią baudžiauninko dalią, jaunas vyras lydėjo į rekrutus ir karus, išreiškė gilų buržuazinės Lietuvos artojimo skundą.

Naujai ir linksmi suksambo smuiko stygos tarybiniais laikais, nes pats smuikininkas tapo laisvas gimtinės šeimnininkas. Su šiuo smuiku Juozas Matuliaskas griežia „Naujo gyvenimo“ kolūkių kapeloje.

Idomu pažymėti, kad įvairiausias melodijas Juozas Matuliaskas smuikuoja kairiąja ranka. B. Melėniskis

KLaidos istaisymas

„Kolektyvinio darbo“ Nr. 30 (1013) 1 psl. straipsnyje „Pasės per 10 dienų“ išbrovė klaida. 11 ir 12 eilutė reikia skaityti taip: „Naktį ji pakelė P. Kaušpėdas“. Toliau kaip tekste. Darbuotojas, suklaidinęs redakciją, išpėtas.

REDAKCIJA

Redaktorius
Z. VALIAUSKAS